

go je dosta skupa. No kad bi dolazila na jednu kolici, mogao bi svak lako doje kapi. Ja ne mogu, zaključuje gospodin Host Venturi, nego da obodrim ovu mudi-triju i da joj zaželim potpuni razvjet.

Jedan četraestgodisnji dečko zaljubio se u jednu četraestgodisnju djevojčicu. Od ljubavi do zaruka — kratak je korak, ali od zaruka do zaručnog prstena dugak je put, osobito, kad vjerenuk kao ovaj nečetraestgodisnji mladunac nema ni prednje pare. Medutinj ljubav, naročito ovakva, četraestgodisnja, ne pozna zaštitu. Staviše, takova ljubav u nekim slučaju ne poznaje razlike između muških i ženskih... Pa se dogodilo, da je neko dan na njegovom prstenu četraestgodisnje vjerenuku zaista osvanuo i zaštitio prsten neke gospodinu iz susjedstva. Kad je došao, kada je došao Ninetta pa će mi ona da mi je došla.

One tri:

Ninetta mi je došla. Ninetta pa će mi ona da mi je došla.

Cujete, Rokac! Mi smo malo previse zajedno... Vi znate da je svet...

Znam. E pa ako mislite, bit će najbolje, da se malo rijeđe sastajemo.

Ne mislim to. Mi bismo mogli i drugega zacepit svetu usta. Vi znate kako?

Što? Da se oženimo?

Tako neć! Naižadi vi već niste mlađ. Žena bi vam dobro stala.

E pa oženimo se.

Je, ma ja bim prej otela znati, ako ču, kada se oženim, imet dve device?

Imat ćete ih i dvadeset, ali ne najduput, nego samo jednu po jednu.

Hote s vragu!

I o ženidbi nije više bilo govora.

Druga: Moderni ekrgastia. Došao u gospodinju stranac, u haveloku s rukzakom, platio pa će konobaru:

Služitelj: Meni je malo prije ovdje ispaljala jedna desetica. Potražite je. Ako je nadje, povratite mi je. Ako je ne nadje, pridržite je: kuda sto, tudi i to.

Ona posljednja:

Ništa se zajedno: jedan debeli gospodin Banata i jedan mršav primorac. Primorac je u ruci imao nekakav omot.

Što vi to nosite, — upita Banatačanin primorac.

Malo kompirića, gospodine.

Šta? Zar se vi hrani te krumplirom? — u ečudu te onaj Debelsko.

Aj bog da ga je, gospodine! — kratko će naš primorac. Pa upita: A oni, gospodine, ča oni ne iđujo komip?

Pa jedem ga i ja, odgovori Debelsko, ali nećemo, kako da kažem, indirektno.

A kako to indirektno, ako se smeti, gospodine?

Ja ga najprije bacim svinjama, da mi od njega naprave svinjetinu, pa ga suda tek jedem.

IZ OPATIJE.

Dvije dobre odredbe.

Stigla je ovih dana vijest, da je Ministarstvo finacija u Rimu oprostilo općini Volosko-Opatiji dugu, što ga je spomenuta općina dugovala državi. Ta je određba došla u dobar čas budući da se naša općina već više vremena nalazi u vrlo teškim finansijskim neprijlikama, to više, što je i na nekim drugim stranama vezano, da vroči novčanim obvezama. Sad to joj i taj teret biti znatno olakšan.

Prošla je proljetna i ljetna sezona bila velika rjava, a do o sadašnjoj zimskoj i ne govorimo. Od toga imaju najviše šteta trgovci i svrataristi. Medutinj je vlada i njima ušla susret i to u toliko, da će tako, što bi ih morali da platе u decembru ove i u februaru buduće godine, moći da platе u aprilu 1928. Razumje se, da je time njima mnogo olakšano, samo sto bi morali držati u pameti, da apri je neko, pa bi uputno bilo, da počnu već sada sedjeti, da im ne dođe opt voda da grla.

IZ LASTOVA.

Nova cesta i čafrna.

Prigodom objetnice "Marcia su Roma" kod nas je bio inauguiran već započeti novi put od mjeseta prama Portolagu, (zvanom "Jezero") naravnom pristaništu i zadržanju ladju iz Jadrana po ružnom vremenu. Inaugurirana je i nova čafrna (čunar), upravo monumentalno djelo, a sagradjena je po stare, koju je pokojna austrijska sagradila, nakon što se je naša stupnja ubeckom parlamentu 20 godina s vladom netačao za tu gradnju. Sada je pak sa ovom novom čafrnjom upodijeno djelo stare krunje čafrne, a sto više novu upravo uređava mjesto. Gorespomenuti put, gradnji po najmodernijem sistemu, također je djelo velike koristi, koje će oblikovati ovdješnji promet, koji je do sada bio vrlo spor.

Sve ovo što je današnja vlada dala Lavoriševu dokaz je dobre volje, ne praznih običavanja. Najviše je doprinio svemu domaćini i vrijedni načelnik gospodarstva, pak mu želimo svaku dobro kada bude i dalje radio na korist zapuštenog ovog otoka. — Lastovljani.

Franina i Jurina

Fr.: Već sam te nekoliko puta otel pitat Jurino: ča delevaš onako po većer?

Jur.: Ča ćeš da delevam? Sedim pul ognja, pak gledam, kako od ognja postaje pepel, ale pak poslušam, kako va dimnjake šumi.

Fr.: Ma nisi trebda sam na ognjište. Jur.: Kako ćeš da budem sam, kad nas je va kuće već nego vlasni glave.

Fr.: Znam, da vas je vela kumpanjija. Jur.: Ako sam od volji, povedam, ako ne — poslušam ka drugi govore. Ako je i mlaji, pak ako pametno govori — ja ga rado čujem.

Fr.: Sinot vas je bilo više. Čul sam, da j' bil i sused Krušvić. I da j' bilo doista veselo. I bukala da je hodila od jedne ruke do druge.

Jur.: To je, da se stara navada ne potare.

Fr.: A ti da si celo vreme povedal od neke zvezdi, ka da će drugo leto našoj zemlji storit nekakav «prezentir»? To je neki planet Uran.

Jur.: Ja — pak ča?

Fr.: A niš... — Ja sam samo misle, da ćeš morda i mane ča povedet od te zvezdi. Čujem, da nam ona na navešću niš dobrega. Ča govorиш ti?

Jur.: Pitat strologi, ča oni govore, a ne ja.

Fr.: No pak ča govore strologi?

Jur.: Neki ovo, neki ono. Govore, da će ona zvezda bit kriva, da će se leta 1928. svet smutiti.

Fr.: Kamo više nego je smućen?

Jur.: I da bi drugo leto moglo i do teploga prit.

Fr.: A ča pak ti govorиш? Ima pak ta zvezda tolike moći?

Jur.: Ja ju nisam pital. Ja znam samo toliko, da čovek ima jednu slobodnu volju, i da mu je slobodnu volju da Bog, i ni jedna zvezda. I ako ona namisli učiniti, na volju mu je, će l' storit, ne će l' storit. Sve je njegovo delo.

Fr.: A vojska? Čigovo je delo?

Jur.: Čovek! Da je prej trinajst let nemški cesar rekao: ne ču vojske — ne bi je bilo — pak da bi se bile sve zvezdi na svem širokem nebe na glavu postavile i rekli: mi ćemo vojsku. — Ne bi je bilo! Va teh stvaru sku.

Fr.: Ja sam ga semo poslal. Ma više malo! Sada kako ču ja —

Jur.: Ča te je to najdjedampus naskočilo?

Fr.: Ča se peniš?

Fr.: Moram... Pusti, da ti povedem!

Pridje ti, dakle, on čovek z onem tim: k manje va kuću, pozdravi — i toliko je govoril, dokle me ni najdala oblažhal, da će mi srćicu pozavet, i to na jedan način posemseg ekstra.

Jur.: Da j' prisjal k mane, bim ja bil njenju dal jedan takav ekstra, da bi, da je go dugo spamećeval.

Fr.: Čekaj! Najprej je pital, da mu dam začudil, ma sam svejedno rekao Maretne, neku mali i gre zet. I Mare je valješe sva kamaru i prnesla je jedne komad speglane benevreki. On ih zame u ruki, i počet ih je mežlj. I sva ih mežlj i mežlj i mežlj, pak ih stavi na jedno uho, pak na drugo, kako telefon, i sve kako da ne počuša i posluša — a sada čuj, ta mi je rekao:

Jur.: Ča ćeš da ti drugo reče, nego kakovu nemotariju!

Fr.: Strpi se, pak čes videt, da ni bila nemotarija. Dakle, on ti mi počne neg slovenskog pišca Cankara. Zahvalna

govorit: — Čovek, ki nosi ove brageši, jak je kako gora, zdrav kako dren, segav koko vrag.

Jur.: Ma — ma to nisi ti.

Fr.: Čekaj! I još je rekao: Čovek, ki nosi ove brageši, videl je puno sveta, ale mu se to i vidi na svakem koraku, na svakoj besede; on ni sjamo jučina, od oka, nego i mudračina, kakovega ni blizu ni dugo.

Jur.: Ma to nisi ti, Franino? To nisu tvore kreposti.

Fr.: Znam, da nisu, ma ni one benevreki nisu bile moje.

Jur.: Nego čigove?

Fr.: Tvoje. Se spamećuješ, kada sam ono neki dan k vam prišal vas močkar kao hobotina, tako da sam se moral pul vas promenit od tal do vrha. I tako se j' dogodilo, da je Mare onemu strologu namesto moje benevreki dala one dvoje, i sada viđiš, kako je sve lepo ugorni. I ja nisam znal, ča ču, nego sam ga lepo k tebe poslal z onem tvomjeni brageši, neka i pred tobom poveda ono čudo. I kako viđim, tu ni bilo ni njezi ni benevrek; zel je vrag i njega i njih.

Jur.: Moje žurnadu si mi spravil. Brizne moje benevreki!

Fr.: Ama ča ćeš no! I najpametniji čovek more kadagod pogrešit. Ma svejedno, mane ne more z glavi, kako je ono hudo sve ono onako lepo ugorni!

Jur.: A mane pak ne gre va glavu, kako mořeš ti bit tako truhlast i verovatava takove bedaste strologarije.

PISMO IZ ZAGREBA.

Nedjelja 20. XI. 1927.

Zagreb se dnevno diže. — Promet sa auto-busima. — Slavenska zajednica i poljsko veće. — Talijanski književnik Fausto M. Martini u Zagrebu. — Radnička predstava u Tuškanacu. — Malo politike...

Tko nije izvraća bio u ovom «bijelom Zagrebu», taj ga gotovo ne bi prepoznao koliko se je promjenio. Nevjerojato je kaže se na kratko vrijeme veoma razvio. Na periferiji u svim smjerovima podiglo se na stotine i stotine kuća, a i u samoj nutarnjosti grada upravo nemilosrdno se ruši po koju malenu i neuglednu kuću, da se je onda nadomjesti sa krasnom i velikom palatom. I tako ide redom iz mjeseca u mjesec iz godine u godinu. Cinjenica je, da se grad sada toliko rasprostrio i raširio, da se osjećala potreba uspostaviti brže prometne veze između periferije i grada smogu. Tako se, po uzoru drugih evropskih gradova, uvelo promet po ulicama sa auto-taksima, da Zagreb u tome dobiće izgled velegrada. Iako on to još zapravo nije, ali već se preduslov da to postane, a dosadni njegov nagli i krasni provrtaj daje nam zato najbolje jamstvo.

Ovdješnja «Zajednica Slavenskih Društava» o kojoj je prigodice «Istarska Rječ» već pisala, priredila je učiti poljskog načrovnog blagdana u našem kazalištu «poljko veće», koje je u svakom pogledu dobro uspjelo. Kraj informativnog predavača poljskog konzula g. Grabinskog i dr. Andrija (o Slovacima), te raznih glazbenih tačaka i scena u «Kordjane», poteklo je to večer vrlo ugodo i sasvim ugodno i uživo. Uz to, na koncertu, načinjeni je učili i zadržali se na koncertu, da se pozivajući pješnicu. Nadamo se, da će nam ove godine bolje urođiti nego prošle. Ni-kad nam ljetina nije bila ovako loša kao ova prošla. Bojali smo se ozbiljno zime, glad nam se je prikrivala strašnoj sivoj slići. No hvala Bogu sada imamo i mi ovde nešto zarade; popravila se cesta Buzet-Vranja, pa čemo tamo zasluziti koju liru za palentu. To je dobro došlo nama siromasnim seljacima. Inače bi bilo joj i pomoći. — Kod nas je lijepo vrijeme dugo trajalo, no najdjedamput je stisla prava zima, a sada već nekoliko dana pada neprstana kiša.

Dne 20. o. mj. imali smo ovdje jedan pir. G. Angelo Baricic vjetnac se je s gospodicom Marijom Demark. Tom smo se prilikom sjetili naše drage novine «Istarske Rječ», pa još saljemo u Fond sveto L 36.90. Darovanje: po 5 L: Angel Baricic i supruga, Benjamin Dujanic, Josip Sandalj; po 2 L: Ivan Baricicović, Blaz Demark, Polojac Jovakin; po 1 L: Anica Ribaric, Demark Marija, od Ivana, Kancijanic, Franica, Anica Ribaric Banjuk, Anton Ribaric Juretov, Baricic Ivan mladi, Franica Baricic, Botic Ivan Demark Botic, Nona Princova, Dujanic Jovakin; po 50 cent: Vinko Baricic, Ribaric Maria, Jure Ribaric, Marija Ribaric Romanova, Marija Ribaric Princ, Bernard Princ, Pepica Baricic. Da bi bilo sretno, M. Turkovic, Marica Princova, i Miljanovic. Dužan; Milica Koračeva 40 cent.

Bog da našem mladom paru mnogo sreće u životu. Neka se u svakom pogledu ugledali u svoje starice, koji služe na čest svom selu, i neka bi i svoju buduću djecu odgojili u duhu svojih otaca, u kreplosti poštovanja i radnosti. Neka mladice budu dobroj staroga hrasta.

radnička publike primila je ovaj komad sa naročitim odusjevljenjem i odobravanjem. Počelo bi bilo, da se periodično i što češće davaju ovakove predstave.

Vi već znate, da ja o politici ne govorim rado, ali eto čovjeka upravo vuku za jezik, da koju i o tome kaže. Eto vam već poznati savez Radić-Pribićević, koji se mora pozdraviti kao zreo korak napred u našem političkom životu uopće, a «prečanskom» napose. Inače radi se punom parom oko izrada državnog proračuna, koji ovih dana dolazi pred Narodnu skupštinu. Vlada će je budžet stvaran, savršen i dobar, a opozicija veli, da je nerealan i u deficitu. Kome ćeš vjerovati, kad je poznati, da svatko ko govoru ima pravo. Pa djava bi ga znao...

IZ ŠTINJANA.

Vatra. — Bunar. — Vrijeme. — Za borbu protiv malarije.

Kod nas je običaj, da se u svakoj neštoči zvoni crkvenim zvonovima. Tako su i u nedjelju dane 13. o. mj. već u šest sati u jutro zvona otajno zvala u pomoć. Dogodila se je nesreća. U staji Ive Grigorijevića pojavila se je vatra. Narod se je na glas zvonova odmah sakupio da gasi i da svlađa vatru, no ono što jednaput vatru zažiže, vrlo se teško gasi, a naročito je taj posao težak u našim selima, gdje nema nikakvih vratogasnih sprava. Uz to se to uspijelo je obraniti barem susjedne kuće, koje su bili u velikoj opasnosti, da ih vatra ne zahvatiti. Inače je staja uništena. Životinje, koje su u njoj bile spušteni su. Vatra je naime zahvatila najprije gorjivi sprat, gdje je seno nago planulo, tako da nije bilo moguće gasiti. Kako je došlo do požara još se ne zna. Šteta je za srušeno, a vrat je stara osigurana. Na mjestu staje sada su crni zidovi, pepeo i opaljene grede... To je jelo vatre.

Što je biti sa našim bunarom još ne znamo. A tako dišmo rado znati. Već su dva mjeseca prošla što je sisaljka (pumpa) po kvarenu. No još se ne popravlja, a mi stojimo bez vode. Moramo piti kojakokva vodu, iz starog, zapuštenog bunara, ili kakav mi može.

Do pred par dana vladalo je kod nas pravo proljeće: pašnjaci i livade bile bile su zeleni, a sunce je topilo, da je bila divota. Samo da se sunce pojavi, a sada je vratno vrijeme, a sunce je ukrasno. Što je jedno, da je vratno vrijeme naglo promjenilo. Iz projekta prešli smo naglo u zimu.

Kako je vlasti odlučila posušiti močvaru malariju, tada je i kod nas na Buncima močvarno vino tijelo bijepo uređeno. Počinjeni su naime stari, zatrpani nepotrebni i iskopani novi jaci za odvajanje suvišne vode, a zatrpane su bare i lokvice. Samo korišto za napajanje blaga ostalo je kako je i prije bilo. Sada je u njemu vode, no ljeti će opet biti suho.

IZ LUPOGLAVE.

Zivot. — Rad. — Vjenčanje.

Dodata je, da Vam se i mi iz Lupoglave posla preko glave, pa nam dan brzo proslavi, i zato vam nismo dugo već pisali. Upotrebili smo povoljno vrijeme pa smo poslali pšenicu. Nadamo se, da će nam ova godina bolje urođiti nego prošle. Nekada nam ljetina nije bila ovako loša kao ova prošla. Bojali smo se ozbiljno zime, glad nam se je prikrivala strašnoj sivoj slići. No hvala Bogu sada imamo i mi ovde nešto zarade; popravila se cesta Buzet-Vranja, pa čemo tamo zasluziti koju liru za palentu. To je dobro došlo nama siromasnim seljacima. Inače bi bilo joj i pomoći. — Kod nas je lijepo vrijeme dugo trajalo, no najdjedamput je stisla prava zima, a sada već nekoliko dana pada neprstana kiša.

Dne 20. o. mj. imali smo ovdje jedan pir. G. Angelo Baricic vjetnac se je s gospodicom Marijom Demark. Tom smo se prilikom sjetili naše drage novine «Istarske Rječ», pa još saljemo u Fond sveto L 36.90. Darovanje: po 5 L: Angel Baricic i supruga, Benjamin Dujanic, Josip Sandalj; po 2 L: Ivan Baricicović, Blaz Demark, Polojac Jovakin; po 1 L: Anica Ribaric, Demark Marija, od Ivana, Kancijanic, Franica, Anica Ribaric Banjuk, Anton Ribaric Juretov, Baricic Ivan mladi, Franica Baricic, Botic Ivan Demark Botic, Nona Princova, Dujanic Jovakin; po 50 cent: Vinko Baricic, Ribaric Maria, Jure Ribaric, Marija Ribaric Romanova, Marija Ribaric Princ, Bernard Princ, Pepica Baricic. Da bi bilo sretno, M. Turkovic, Marica Princova, i Miljanovic. Dužan; Milica Koračeva 40 cent.

Bog da našem mladom paru mnogo sreće u životu. Neka se u svakom pogledu ugledali u svoje starice, koji služe na čest svom selu, i neka bi i svoju buduću djecu odgojili u duhu svojih otaca, u kreplosti poštovanja i radnosti. Neka mladice budu dobroj staroga hrasta.

IZ PRODOLA.

Vrijeme. — Polje. — Moderne djevojke. Evo i nas prodolskih mladića, da vam se malo javimo. Najprije vas pozivam, da se pozivam i oviči, pozivam i društveni i socijalni interesi. Spominjem, da se taj dan dječju zaslužuju klijene i klijeni, u tvornici, pri strojno ili u radionici po čitave dane obitavaju, moraju dati zgode za učenje mjetnici, duhovni učitak. S ove eto strane je imperativna nužda, i to u interesu dječju odgojiju u duhu svojih otaca, u krepskoj poštovanju i radnosti. Neka mladice budu dobroj staroga hrasta.

Evo i nas prodolskih mladića, da vam se malo javimo. Najprije vas pozivam, da se pozivam i oviči, pozivam i društveni i socijalni interesi. Spominjem, da se taj dan dječju zaslužuju klijene i klijeni, u tvornici, pri strojno ili u radionici po čitave dane obitavaju, moraju dati zgode za učenje mjetnici, duhovni učitak. S ove eto strane je imperativna nužda, i to u interesu dječju odgojiju u duhu svojih otaca, u krepskoj poštovanju i radnosti. Neka mladice budu dobroj staroga hrasta.

našu slatku pšenicu, pa se nadamo, da će nam zemlja ove godine biti bolja nego lani. Bilo bi i od računa. Mi se oko nje trudimo, pa da nam barem uvrzimo kako treba, da možemo reći: e, nismo se za niš triđuli!

Nego, da vam se na nešto potužimo. Mi nismo zadovoljni s našim prodljanskim modernim djevojkama. A bogne imamo za to i pravo. Počele su visoko dizat nos. Moderno se nose i moderne se ponosaš. Mi smo si natukni žuljeva od rada, ali nisu one. Mi nosimo razderane siromaške poštote i odijela, ali ne one. Mi smo još uvijek Prodoljani, ali se ona drže, kao da bi bile "vile Inglezice", kako ih je neko krištio. O, ne samo jedan nego četiri poreza "od čelija" cemo plaćati radje nego li takve djevojke ženiti. Neka to uzmu na znanje, pa neka se vrati Gospodin Bogu svomu, kako se ono molji, jer ako se ne vrate bit će samo njima zlo. — Nisu doduse sve Prodoljanke takve, imaju i dobrih, marljivih, skromnih i stedljivih, ali te su rijetke. Rijetke su, ali ih svako pozná. Svi ih stuju i vole. Dok za "Inglezicama" svr prstom kažu smijući se.

Mladi seljaci

Dobavili smo novog bika. — **Vrijeme.** U zadnje se je vrijeme dan osjećalo pomanjkanje jednog dobrog bikta. Mi, koji smo imali krave za raspolom morali smo daleko da idemo tražiti bika. To je bilo skopljano s troškovima i gubitkom vremena. No, sada se je i tome predušeno. Naš seljanin Anton Grbac nabavio je jednog bika i to dobre švicarske miljetne pasmine, pa ga najmlajše uz vrlo umjerenje cijene svima kojima treba. Ko ima da vodi kravu pod bika, neka se obrati na Antona Grbca Marčelju u Lanišu, kućni broj 64.

Inače je kod nas sve po starom običaju. Jedino je vrijeme u zadnje dane naglo prešlo u zimsko. Do pred mjesec dana imali smo proljeće može se reći. Onda su počele nagle kiše i vjetrovi: zima.

Gospodar.

IZ ALTURE.

Vrijeme. — **Kriza divarisa i novo poljopravljenstvo.** — **Tetar ručnog rada.**

Po lijepim toplim jesenskim danima došla je napokon i kiša. Počela je pomalo, pa sve jače i jače, tako da je već dobro namotila. Bila, nam je već preprečena, osobišto za poslijanu pšenicom, koja je zbog suše došla pretričela. Sada ćemo moći nastaviti i sijanjem jemčina i zobi, te kopnjem jaraka za nove vinograde.

Alturci su se od vajkada ponajviše bavili sjećenjem šume te prodavanjem gorivog drva u gradu Puli. Ali se poslije rata prilikom promjeni. Pula ne konsumira toliko, a i šume su se znatno prorijedile, pa tako da toga male koristi. To je užrok, da su se Alturci dali na obradivanje zemlje, za koju su desada malo marili, pa su u tom pogledu dosta napredovali. Nastalo je kod nas nekakvo natjecanje, komu će više pšenice da urodi. Mnogi su se dali na krčenje šume, sami, da više zemlje dobiju, a nekoj napredniji su ove godine posjeli pšenicu sa strojem. Samo tako napred. Jedino tim putem će se gospodarsko stanje našeg seljaka mogi poboljšati te neće trebati seliti u Ameriku.

Prošli mjesec došao je k nama učiteljica ručnog rada gospodjica Ermininja Murvar, da drži tetar. Tetar, koji je trajao mjesec dana, polazilo je 12. naših djevojaka. Ovih su dana svršilo sa dobrim uspijehom. Mnogo su lijepog i korisnog naučile, što će im u životu mnogo koristiti. Naljepšo se zahvaljujemo gospodjici Murvar, koja se mnogo trudila, da u tako kratko vreme naše djevojke, što bolje nauči. — Alturac.

Domate novosti

Banknote.

Dne 31. decembra 1927. gube svoju vrijednost sve banknote od 25 lira, koje je izdala Banca d'Italia, Banca di Napoli ili Banco di Sicilia, i koje su već on nekog vremena povučene iz prometa. Upozoravamo zato naše čitatelje, koji imaju spomenutih banknota, da ih na kojoj državnoj blagajni promjeni, jer je krajnje vrijeme.

Dne 31. decembra 1927. prestati će kolati državne banknote od deset i pet lira. Te će banknote na državnim blagajnama vrijediti do 31. junija 1928.

Dne 31. decembra [1927], izgubiti će svoju vrijednost banknote od 1000, 500, 100 i 50 lira, koje su izdane od Banco di Napoli ili Banco di Sicilia, i koje su izgađene 30. junija 1927. Do 31. decembra primaju ih još svi novčani zavodi. Trgovci i privatnici nisu dužni primati ni sada.

Novi doktor.

Dne 13. o. m. promoviran je na padovanskoj univerzitet na čest doktora prava g. Pero Kirac, nečak velečasnog Don Luke Kirea iz Medulina.

Dr. Pero Kirac, naš je za sada najmlađi doktor. Istočno mu je 25. godina. Po svršenoj gimnaziji odslužio je vojsku, a zatim je u same 3 godine ožabiljno studij, (baš istarski) postigao doktorat i to s vrlo dobrim uspijehom.

Može u tom pogledu mnogima da služi za uzor. Našem mladom doktoru i dobrom prijatelju želimo svu sreću u budućem životu. Čestitamo i skrenimo nju mu i njegovima.

Vjenčanje.

U Golcu (Cicarija) vjenčali su se nedjelju dne 19. o. m. Fani Juršević i Josip Juršević. Mladome paru želimo i u njihovom zajedničkom dugom životu mnogo sreće i božjeg blagoslova.

Podružnica puljske "Gasse di Risparmio" u Poreču.

"Gazzetta Ufficiale" od 13. o. m. donaša kr. dekret od 7. novembra 1927., kojim se ovlaštjuje puljsku "Cassa di Risparmio" da u Poreču otvorit svoju podružnicu.

20 godišnjica biskupa dr. Karolina.

Dne 14. o. m. proslavio je sedam godišnjicu života mariborskog biskupa dr. Andrej Karlin. Dr. Karlin bio je duže vremena tršćanskim biskupom, no pred pet godina morade, ostanuti Trst. Sada upravlja mariborskim biskupijom.

Stabla uz ceste.

Predsjednik vlade on. Mussolini raspisao je svim prefektima u državi jednu okružnicu, kojom ih upozoruje na veliku važnost koju po državi ima pošumljivanje golij predjela, te ih pozivaje, da u svojoj pokrajini provedu obilježnu propagandu u tom smislu, a u prvom redu neka nastoje kako bi se uz sve pokrajinske i općinske ceste zasadila stabla uz koncesiju i pomoći posjedniku zemljišta uz ceste. U tu će svrhu svaki prefekt narediti pokrajinski administraciji i svim podeštimima da izrade poseban program za pošumljivanje uz ceste, kojim će se provesti čim prije. Općine, kojima će to trebati, moći će mala stabla za sadnju uz cestu dobiti od šumarskih vlasti. Osim toga morati će svi podešti izraditi projekte za pošumljivanje i ostalih golijih predjela, u njihovoj općini, te na sve moguće načine nastojeti, da se što više tih goleti pošumi.

Književnost

Glasovi o koledaru "Franina i Jurina za 1928."

Izšao je novembarski broj vrlo lijepog i osobito korisnog ženskog lista "Veza". List, po svom običaju, donosi mnogo lijepih članaka, prijevisti, pjesama, crteža za vezove itd. Uredjen je vrlo dobro. Između ostalog donosi "Veza" mali članak o našem koledaru "Franini i Jurini" za 1928. g. Evo što "Veza" piše o koledaru: "Narodni koledar za Istru "Franina i Jurinu" za godinu 1928. već je izšao iz tiska.

Kao i svi dosadašnji tako je i ovaj koledar vrlo okusno i dobro uređen. Namjenjen je najprije istarskim krugovima — seljakom staležu, no to ne znači, da je sastavljen na način mnogih i prenigmog koledara za puk, koji se redovito odlikuju stalnim i neuskupnim sadržajem.

Na 200 stranica koledar "Franina i Jurina" donosi 200 stranica — stiva. Stivo se razlikuje od stiva. U koledaru "Franini i Jurinu" stivo je štivo — pravo štivo. Sve ono što taj koledar donaša dobro je za svakoga. U tome je jedna dobra stvana koledara. Razumjeti će ga seljak, a moći će ga čitati i iskoristiti i inteligenat.

Prijevisti, ne primjer, od Anatole France, Cara Entina, Lestova, Katalinica, Andersena, Gajskog itd. moći će se jednakim užitkom čitati i odvokati i radnik i seljak. Isto to vrijedi i za pjesme Nazora, Katalinica, Heine, Mihovilovića, Narodne itd.

Gospodarsko, zdravstveno i razno društvo počnušto živo, zanimati će, bez ikakve sunjine svakoga. Clanci o tuberkulozi, o termitima, o poljoprivredi, o živinogostvu, o kriomanciji, o seljakom osiguranju, o Cepišćkom jezeru, o bojanskom glagolskom kronici itd. — napisani su odlično. Ugodno će se čitati.

Razne zanimivosti i bezbrojne šale, koje su rasute po svemu koledaru, razvedriće će čitatelju ugodno duh i skratiti vrijeme.

Koledar se odlikuje izvanrednim slikama. Nije prenaratpan, ko što se redovito događaja u koledaru, sa slikama, koje su sve prije nego slike. Domaša malo slika, ali to su lijepi. Slike su od znamenitog bugarskog slikara Georgijeva, od uvaženog hrvatskog slikara Medovića itd. Koledar donaša fotografiju kipa "Madone" od uglednog dalmatinskog kipara Studina, te kulture "Poljubac" od našeg kipara Gorčeta. Osim toga donaša par slika od našeg mladog slikara Bambušića, te više raznih ilustracija k pojedinim člancima.

Nećemo duljiti s povahom. To je i usvojeno. One naše prijateljice, koje vole dobiti knjigu naručiti će ovaj nas lijeplji koledar, pa će se uvjeriti o njegovoj vrijednosti. Ne bi smjelo biti nijedne naše kuće bez tega koledara. Neka se naše poškrbe, da ga kaču naruče. — Koledar stoji sa poštarinom 3 lire i 50 cent., za Jugoslaviju 15 dinara.

Naručite prima Tiskara "Edinstvo" ili Uprava "Istarske Riječi" ili uprava "Veza". S. Francesco 20, Trst. Može se dobiti i kod knjizara: Štoka u Trstu, Tomasic u Opatiji i Trbojević, Rijeka.

Gospodarski Kalendar.

"Gospodarski Kalendar" Hrv. Slav. Gospodarskog društva kao središnja zadruga u Zagrebu za godinu 1928. upravo je izasao. Urednik kalendara je sveci prof. dr. Albert Ogrizek. Sadržajem je vrlo bogat, jer je uređujući uspijeo ove godine okupiti lijeplji broj saradnika, koji su lijepim raznoljivim riječima opisali razne gospodarske grame. Kalendar je urešen sa 29 lijepih slika iz stocarstva i voćarstva. Zastupano je: Zadrugarstvo, ratarstvo, stocarstvo, peradarstvo, kulinarsko, prečlarstvo, voćarstvo, vinogradarstvo i pivničarstvo. Osim toga, sadržaju gospodarske radnje za pojedini mjesec, sve potrebne skrižaljke i upute s raznim gospodarskim gramama, nadopunjene i ispravljene prema sadanju stanja gospodarske znanosti, mjerje, proračunavanje, površine i sadržaja, opširni opis gospodarskih knjiga te najnovije oblasne podatke. "Gospodarski Kalendar" je prema svojem opsegu bogatom i biranom sadržaju i jeftin. Za članove Gospodarskih društava, kao i za nečlanove i nepreplatnike Dir. 7,50, za Hrv. seljačke zadruge, Agrarne zajednice te Marvogojske udruge vrijedi ista cijena kao i za Gospodarsku društva k. z. Dobiva se kod: Hrv. Slav. Gospodarskog društva k. s. z. u Zagrebu, Gunduliceva ul. br. 18, te u svim knjižari. Preporučamo poljedjeljincima ovaj korisni i lijepi kalendar.

Studio Fiscale - Fiškalna pribor
ANTO LETI
bivši općinski tajnik u Matulji
prima stranke od 9:12 do 12:12
17 U MATULJIMA, nova kuća 11
126 (na polovici puta između trga i glavarstva).

Daje informacije, savjeti i raznolikim pitanjima. Sastavljene, odjave, molbe i utiske u upravu komercijalnim, poreznim i državnim stvarima, kao što i u poslovnom djelovanju u poljoprivnjim, te u drugim poslovnim, sami obave. Poslužba realna, točna i hitna, ugrađena primjerice i čedna.

Na prodaju je u Pazinu jednokatna kuća, 5 minuta udaljena od općine, u zgradi, sa čatrnjom, (bunarom, i vrtom od 100 m², sa nešto loza i štalicom). Kuća ima 3 sobe sa potrebitim prostorom, u kuhinju i konoba su u jednoj zemlji.

Obratiti se na Antuna Škofida u Pazinu, Via Monte Capricio N. 367.

LJEKARNA
G. CASTELLANOVICH
vlasnik BOLAFFIO
nalazi se u TRSTU

Via dei Giuliani 42. - Telef. 27-04
(Sv. Jakov) - Tramvaj broj 1

KURJE OČ (kale)
lijeti brzo i uspješno mast

RVA
Farmacia Sponza
TRST - via Tor S. Piero 10 - TRST
Čuvajte se patoviru!

NAJBOLJE VRELO
Kod nakuplja ljetne i zimske robe (odjela) svih vrsta, cipela, klubaka, kapa, košulja, klobušara, krvavica, finog štola, svih vrsta pliša za košulje i odjelu, te pokrovčesta svih vrsti i cijena, obavite se na jedino domaće i najcijenije vrelo.

M. KOREN & Co. - PAZIN
(Corso pred postojanjem)

E. PEĆENCO, TRST - VIA MUDE VECCHIA
Strojevi za šivanje, vezenje i pletenje
Adler - Neumann - Junker & Ruh
nabrojati za obitelj i obrtu.

Bezplatno podsticanje za vezenje. Potrebljivo za stroj. Popavici. Uputstava motornog pogona. Stara tršćanska tvrdka, ustanovljena 1889.

Narodni koledar „FRANINA i JURINA“ za Istru za god. 1928.
izšao je iz tiska, te se je već počeo širiti po svim našim istarskim selima. Ovaj naš doista lijepi koledar poznat je i u zagrebu u svim istarskim domovima. Ove je godine koledar još ljepši nego lanjski. Ime u njemu svega: zanimljiv, kulturne, pustne, povijesne i gospodarskog štiva, pjesama, slika itd.

Kupujte ga! Šrite ga! Naručujte ga!
Preporučuje ga svojim prijateljima!
Naručite ga početkom rujna!

Naručite prima Tiskara "Edinstvo" ili Uprava "Istarske Riječi", Via S. Francesco 20, Trst. Može se dobiti i kod knjizara: Štoka u Trstu, Tomasic u Opatiji i Trbojević, Rijeka.
Dobra je knjigu naš prijatelj! Ovaj je koledar istinska naš dobar prijatelj!
Stoje samo 3 lire!! Šta poštarinom lire 3,50
Za Jugoslaviju 15 dinara.